

sailles-Traktaten — ved hvis Udfærdigelse han forovrigt var fransk Delegeret — blev lovet Arbejderne at oprette en international Institution til Regulering af Arbejdstid og Arbejdsvilkaar i alle Lande, uopgedes han til Leder af denne, »Det internationale Arbejdsbureau i Genève, en Broderinstitution til Folkenes Forbund.

Han uopgedes hertil enstemmigt. Baade Arbejdere, Arbejdsgivere og Regeringsrepræsentanter saa, at han var Manden. Og man tog ikke fejl. I sin Manddoms fulde Kraft, kun godt 40 Aar gammel, trak han sig i 1921 ud af fransk Politik, nedlagde alle sine Tillidshverv, forlod sit Land og bosatte sig i Genève, hvor et Kæmpearbejde ventede ham. Det vil fore for vidt her at gennemgaa Albert Thomas uforglemmelige Iudsats i international Social- og Arbejderlovgivning i det sidste Tiaar. Men den største Ros, der kan gives ham, er maaske den, at alle, der har fulgt det internationale Arbejdsbureaus og Folkeforbundets Arbejde fra de to sideordnede Institutioners Oprettelse til Dato, uden Vaklen vil erklære, at hvad Resultater angaar, saa er det Arbejdsbureauet, der staar Numer 1.

Alle vi, der lærte Albert Thomas at kende i Genève, saa ham livfuld og levende her midt i hans Manddomsgerning, vi forstaaer slet ikke, at han er død. Vi fatter ikke, at vi ikke mere skal se hans lille vævre Skikkelse. Vi kommer til at savne ham; thi han var ikke blot Venen og Partifællen for de mange Socialdemokrater og Fagforeningsfolk, der kom til den internationale Konferencely. Han var intet mindre end et Midtpunkt for os. Han samlede sine Kammerater og Meningsfæller, dels i sit Hjem, dels andet Steds, og sammen med ham drøftedes de Problemer, som fra Tid til anden var aktuelle. Det er ikke for meget sagt, at hans Aand i høj Grad prægede os alle, skabte hos os Følelsen af, at ogsaa her, i Verdenspolitikens Brændpunkt, var vi os selv, havde vi vor egen Opgave at løse, trods det, at Socialdemokraterne jo hidtil har været en lille Minoritet i Folkeforbundets Forsamlinger.

Sidst jeg saa Thomas var ved Afrustningskonferencens Aabning i Februar. Under Vanderveldes skarpe Tale stod han nedenfor Talerstolen og fulgte spændt hvert Ord der blev sagt; da Vandervelde steg ned fra Talerpladsen, ilede Thomas ham i Møde, og de to gamle Kampfæller krystede hinanden paa ægte gullisk Vis. Senere samlede han alle de socialdemokratiske Delegerede og Pressemænd til en Bier-Abend til Ære for Internationales tidligere Præsident, Arthur Henderson. Hvem af os anede den Gang, at Døden allerede havde kaaret ham til sit Offer? Saa levende, saa stærk stod han dér midt iblandt os.

Hans Plads staar nu tom. Det er svært at se, hvem der kan erstatte ham som Leder af Det internationale Arbejdsbureau. Hans Død er i enhver Henseende — for os andre — en bitter Tragedie. Han faldt under Udøvelse af sin Pligt som fransk Borger. Omtrent med den Stemmeseddel i Haanden, som han haabede skulde være med til at bringe Frankrig den demokratiske Vaar. Hans store Drom var den Gang igen at

vende tilbage til Frankrig som Arbejdsminister i en socialdemokratisk Regering og i Praksis føre Arbejdsbureauets Teorier og Principper ud i Livet dér, til Gavn for Frankrigs Arbejdere. Just da han segnede, skimtede han maaske dette store Maal — saa hvem ved: Maaske døde Albert Thomas med Lykken og Sejrglæden i sit Sind.

Men hans Kammerater i alle Lande bøjer sig i dyb Sorg ved hans Kiste og sænker de røde Faner.

Folketingsmand Hans Nielsen syg.

Folketingsmand Hans Nielsen.

Mens vor Partifælle, Folketingsmand Hans Nielsen, opholdt sig i Rigsdagen i Onsdags, er han ramt af en Hjertelidelse. Han blev øjeblikkelig kørt paa Hospitalet.

Hans Nielsens Helbred har aldrig svaret til hans Arbejdslyst, og kan Sætningen »Slider af Range« anvendes paa nogen Parlamentariker, kan den anvendes paa Hans Nielsen. Og man maa haabe, at han snart kommer over Sygdommen og kan vende tilbage til det store Arbejde, der ligger og venter paa ham.

Valini i Fraklandi.

Leon Blum, formadur javuadarmanna.

Javnaðarmenn og Heriotflylkingin gingu nógv fram við valini; so nógvan meirifluta hava leir tilsamans, at Tardien má fara frá við stjórni síni. Tað var altíð spátt, at Tardiu-stjónin ikki fór at vera langlívad.

Beint í valroknum var Frakpresidentur drápin, og nú er hansara eftirmáður valdur. Hann eitur Albert Lebrun og bregur politiskt til høgarslagið. Hann verður nevndur Poncart II av franskum blóðum.

Blomsterdag.

Fredag den 3. Juni vil »Føroya felag móti Tuberkulasjúku« afholde »Blomsterdag« med Salg af Celluloidblomster a 10 Øre Stk. i alle færøske Bygder.

Foreningens Opgave er, paa alle Maader at bekæmpe Tuberkulosen, denne forferdelige Sygdom der hærger vore Øer, og som har sneget sig ind i saa mange Hjem, efterladende Sorg og Elendighed.

Da denne betydningsfulde Sag har fuld Interesse rundt omkring paa vore Øer, kan Foreningen sikkert vente, at der ogsaa i Aar vil blive gjort alt muligt, for at Blomstersalget kan opvise et smukt Resultat.

Det grønne Træ.

Hvis Sultens Herredomme fortsættes, trues Nordamerika med Oprør fra de 8 Millioner Arbejdsløse, udtalte den amerikanske Arbejderrepræsentant Mac Grady forleden i det amerikanske Senat.

Kongressen minder om et Menneske, der med tilbundne Øjne søger at finde Vej i en Labyrint; Begivenhederne og Afsløringerne har undergravet Amerikanernes Tro paa Banker, Borsmæglere og Finanspresse; Troen paa Kongressen var for længst forsvundet og kan ikke genretjes, saa længe den frembyder et saa sorgeligt Skuespil, som den gør; Saaledes bedømte Verdensbladet »Times« Washington-Korrespondent for nylig Stillingen i Amerika.

Fra yderste Højre saavel som fra Arbejdernes Lejr lyder de samme sonderknusende Domme om det amerikanske System, dette frie, kapitalistiske Amerika, hvis »sunde« Erhvervsliv baade amerikanske og europæiske Kapitalistkribenter har lovpriist i saa høje Toner.

Efter en Højkonjunktur af kolossale Dimensioner vældte Krisen i 1929 ind over Amerika. Børsspekulanterne havde i deres Spil kunstigt mangedoblet de virkelige store Gevinster, det blomstrende Erhvervsliv gav. Derfor blev Krakket mængfold forværret, da Konjunkturerne vendte.

Siden da har Arbejdsløshed, Bankkrak og Konkurs hærget Landet. Man havde haabet paa Opgang i Foraaret. I Øjeblikket synes Situationen næsten værre end tidligere. Konkursernes Antal er faktisk stigende. De Arbejdsløses Antal er ikke formindsket. Produktionstillene er stadig kun smaa. Børskurserne viser heller ingen »sund Optimisme«.

Efter at Krisen har været saa længe, er efterhaanden de Smaamidler, mange Arbejdsløse havde

ved Krisens Begyndelse, opspist. Den private Velgørenhed ebber ud, bl. a. fordi Krisen ogsaa har ramt Bidragyderne. Tilstandene bliver da et Sultens Herredomme, truende med planløse Sultrevolter. De danske Højre- og Venstrepolitikere, der modsætter sig den danske Regerings Bestræbelser for en rimelig Arbejdsløshedshjælp ad Lovgivningens Vej, kunde have godt af en Studierejse til »Landet uden Arbejdsløshedslov«.

I Kongressen, U. S. A.s Rigsdag, koger og syder det som i en Heksekedel. De to store Partier søger at udnytte Krisen i deres politiske Spil. Ved Valgene for to Aar siden stod de lige, siden da har Demokraterne vundet nogle Mandater. De haaber derfor nu ved Valget af Præsident til November at kunne afløse Republikaneren Hoover med en Demokrat. For selve Indholdet af Amerikas Styre betyder et eventuelt Partiskifte intet; det er kun en Navneforandring, der ikke engang er de 4 Kroner værd, som mange har betalt for at faa et nyt Navn.

Men Valgfeberen fører til de utroligste Ting. Demokraterne stiller de mest fantastiske Forslag op og gennemfører dem med den kyniske Bagtanke, at Præsidenten skal sætte sit Veto imod. Og — betegnende for Partisvindelen i dette Land — det republikanske Parti følger med i denne Leg og stemmer med samme Bagtanke for Forslagene.

Mest Opsigt har Lovforslaget om Tilvejebringelse af højere Priser — som i Aarene 1920—29 — vakt. Der tilsigtes aabenlyst en Massetrykning af Dollarsedler, saa der kan blive »flere Penge« og Færmerne Krav om højere Priser paa Landbrugsprodukter kan imødekommes. Paa 40 Minutter skulde dette Forslag igennem Kongressen ved Hjælp af en Ændring i Forretningsordenen. Og kun en lille Minoritet stemte imod det.

I samme Retning har et stort Tilskudsforslag til de tidligere Krigsdeltagere virket. Det drejer sig om et Par Milliarder, der skal fremskaffes ved Hjælp af Seddelpressen.

Man forventer Præsident Hoovers Veto mod alt dette. Men det har foreløbig dog bevirket, at Dollarkursen vakler.

Kvaksalveriet har i politisk Henseende en Jordbund som aldrig før, paaviste vor gamle Partifælle Kautsky i en Nytaarsoversigt for Tyskland. Hvad der gælder det »gamle« Europa med dets gældbetyngede Tyskland som Centrum baade for Nøden og for det politiske Kvaksalveri, gælder ogsaa det »unge«, optimistiske Amerika.

Endnu staar Amerika midt i sin kapitalistiske Udvikling. Det har vel næppe tilfulde udviklet alle sine Produktivkræfter. Men vi ser, hvorledes Marxismens Lære om de kapitalistiske Kri-

sers Odeleggelse viser sig ogsaa i det unge kapitalistiske Samfund.

Kapitalismens grønne Træ, som endnu for faa Aar siden jovede alle — ogsaa Arbejderne — evig Velstand, bærer de samme raadne Frugter, som de gamle, frønnede Kapitaliststater i Europa. Vældige Skatter, høje Toldmure og stor, langvarig Arbejdsløshed er Dagens Tekst i Amerika som i Europa; men begge Steder findes ogsaa en lille Overklasse, der trods alt lever i Guld og Luksus. Det er den, der vil opretholde Systemet i egen Interesse. Arbejdere og Bønder i alle Lande trues paa Livet, dersom de ikke formaar at standse Systemet og dets Udskejelser.

Er Befolkningen paa Færøerne underernæret?

Opsigtsvækkende Udtalelser af
Kredslege Valdemar Becker.

»Social-Demokraten« skriver: Blandt Befolkningen paa Færøerne har der vist sig en Række sygelige Tilfælde, der kunde tyde paa en vis Underernæring.

Kredslege Vald. Becker, der er ansat i Vestmanna Lægekreds paa Færøerne, har i Ugeskrift for Læger udfordrigt beskrevet disse sygelige Tilstande, som han mener hidrører fra, at Befolkningen er kalkunderernæret.

Dr. Becker oplyser, at han i de sidste 4 Aar har behandlet en Række Patienter, der var slappe, blodfattige, gigtplagede og nervøse, og overfor hvem de sædvanlig anvendte Lægemidler ikke formaaede at skaffe nogen Bedring eller Helbredelse.

Dr. Becker kom ved en nøjere Undersøgelse til det Resultat, at Aarsagen til den stadige Sygelighed var, at Næringsmidlerne paa Færøerne manglede det for Organismen nødvendige Kalkstof.

Det kan bl. a. anføres, at Kholdet paa Færøerne er saa ringe, at selv Familier med kunstigt ernærede Børn maa undvære Mælk i Perioder.

Samtlige af Befolkningen nyde Fødemidler er kalkfattige, med Undtagelse af de ringe Mængder af Mælk og Æg.

Særlig ubehagligt er det, at der nydes saa faa Grøntsager og saa lidt Frugt, dels fordi der paa Øerne produceres saa lidt af disse kalkstofdige Fødemidler, ligesom Importen er saa ringe og endelig fordi Befolkningen mangler Penge til at købe disse forholdsvis dyre Varer.

Frugt og Grøntsager er som bekendt rige paa Kalk og Jern, og det samme er Tilfældet med Blad- og Rod-Grøntsager.

Kostskemact paa Færøerne, udtaler Dr. Becker, er til daglig meget enkelt og ensidigt, fordi det overvejende indskrænker sig til Brød, Fisk, Faarekød og Kartoffler. Kødet nydes mest saltet; kun i Slagtetiden og naar Fuglebestanden er ufredet, faas der fersk Kød.

Saasnart Dr. Becker var blevet klar over, at Befolkningen var kalkunderernæret, slog han ind paa en hel anden Behandling af Patienterne end den i det øvrige Danmark anvendte,